ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2012

Vyhlásené: 02.08.2012 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

224

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. februára 2011 bol v Bratislave podpísaný Protokol medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou, ktorým sa mení a dopĺňa Zmluva medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku a protokol, podpísané v Bratislave dňa 14. februára 1997 (oznámenie č. 127/1998 Z. z.). Národná rada Slovenskej republiky s protokolom vyslovila súhlas uznesením č. 479 z 31. mája 2011 a rozhodla o tom, že protokol je medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky ratifikačnú listinu podpísal 20. júna 2011. Protokol nadobudne platnosť 8. augusta 2012 v súlade s článkom 10 ods. 2.

K oznámeniu č. 224
2012 Z. z.

PROTOKOL medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou, ktorým sa mení a dopĺňa Zmluva medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku a protokol, podpísané v Bratislave dňa 14. februára 1997

Slovenská republika a Švajčiarska konfederácia,

prajúc si uzavrieť protokol, ktorý mení a dopĺňa Zmluvu medzi Slovenskou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku podpísanú v Bratislave dňa 14. februára 1997 (ďalej len „zmluva“) a protokol podpísaný v Bratislave dňa 14. februára 1997 (ďalej len „protokol k zmluve“),

dohodli sa takto:

Článok 1

Článok 4 (Rezident) zmluvy sa nahrádza nasledovným článkom:

„Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu podlieha zdaneniu v tomto zmluvnom štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo iného kritéria podobnej povahy, a taktiež označuje tento zmluvný štát a každý jeho územný správny útvar alebo miestny orgán. Tento pojem však neoznačuje osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto zmluvnom štáte len preto, že jej plynú príjmy zo zdrojov alebo má majetok v tomto zmluvnom štáte.
2. Ak je podľa ustanovení ods. 1 fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, tak sa jej postavenie určí takto:
   a) osoba sa považuje za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má k dispozícii trvalo dostupné bývanie; ak má k dispozícii trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má bližšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),
   b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá trvalo dostupné bývanie v žiadnom zmluvnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,
   c) ak sa osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,
   d) ak je osoba štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, tak príslušné úrady zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak je podľa ustanovení ods. 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.“

Článok 2

Článok 10 (Dividendy) zmluvy sa nahrádza nasledovným článkom:

„Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 15 % hrubej sumy dividend.
3. Bez ohľadu na ustanovenia ods. 2 tieto dividendy sú oslobodené od dane v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, ak skutočným vlastníkom dividend je rezident druhého zmluvného štátu, ktorým je
   a) spoločnosť iná ako osobná obchodná spoločnosť (partnership), ktorá priamo ovláda najmenej 10 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy, alebo
   b) dôchodkový fond alebo iná podobná inštitúcia poskytujúca dôchodkové zabezpečenie, ktorého sa môžu zúčastniť jednotlivci, aby sa poistili pre prípad staroby, choroby a pozostalostných dávok, ak tieto dôchodkové fondy alebo iné podobné inštitúcie sú zriadené, uznané na daňové účely a kontrolované v súlade s právnymi predpismi druhého zmluvného štátu, alebo
   c) vláda tohto druhého zmluvného štátu, jeho územný správny útvar alebo miestny orgán alebo centrálna banka tohto druhého zmluvného štátu.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení. Ods. 2 a 3 sa nedotýkajú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.
5. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií, alebo užívateľských („jouissance“) práv, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmov z iných práv na obchodných spoločnostiach, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.
6. Ustanovenia ods. 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia čl. 7 alebo čl. 14 podľa toho, o aký prípad ide.
7. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom zmluvnom štáte, a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom zmluvnom štáte.“

Článok 3

Článok 11 (Úroky) zmluvy sa nahrádza nasledovným článkom:

„Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Takéto úroky však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia ods. 2 úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je skutočným vlastníkom úrokov, podliehajú zdaneniu len v tomto druhom zmluvnom štáte v rozsahu, ako sú tieto úroky vyplácané:
   a) v súvislosti so zadlženosťou, ktorá vznikla ako dôsledok predaja na úver akéhokoľvek zariadenia, tovaru alebo služieb,
   b) z akejkoľvek pôžičky akéhokoľvek druhu poskytnutej finančnou inštitúciou,
   c) dôchodkovému fondu alebo inej podobnej inštitúcii poskytujúcej dôchodkové zabezpečenie, ktorého sa môžu zúčastniť jednotlivci, aby sa poistili pre prípad staroby, choroby a pozostalostných dávok, pokiaľ tieto dôchodkové fondy alebo iné podobné inštitúcie sú zriadené, uznané na daňové účely a kontrolované v súlade s právnymi predpismi druhého zmluvného štátu,
   d) vláde tohto druhého zmluvného štátu, jeho územnému správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu alebo centrálnej banke tohto druhého zmluvného štátu, alebo
   e) spoločnosťou spoločnosti druhého zmluvného štátu, pokiaľ je táto spoločnosť prepojená so spoločnosťou vyplácajúcou úroky cez priamy podiel na majetku vo výške minimálne 25 % počas najmenej dvoch rokov pred výplatou úrokov alebo pokiaľ sú obe spoločnosti ovládané treťou spoločnosťou, ktorá má priamy podiel na majetku prvej spoločnosti aj na majetku druhej spoločnosti vo výške minimálne 25 %, počas najmenej dvoch rokov pred výplatou úrokov.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.
5. Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených či nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, spojených alebo nespojených s právom účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
6. Ustanovenia ods. 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia čl. 7 alebo čl. 14 podľa toho, o aký prípad ide.
7. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je rezident tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či už je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s

ktorou vznikla povinnosť platiť úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov bude považovať zmluvný štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

8. Ak, v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, suma úrokov, ktoré sa vzťahujú na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, ak by takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy."

Článok 4

Článok 12 (Licenčné poplatky) zmluvy sa nahrádza nasledovným článkom:

„Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Licenčné poplatky uvedené v ods. 5 písm. a), ktorých skutočným vlastníkom je rezident zmluvného štátu, budú zdanené len v tomto zmluvnom štáte. Licenčné poplatky uvedené v ods. 5 písm. b) môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Bez ohľadu na ustanovenia ods. 2 licenčné poplatky uvedené v ods. 5 písm. b) vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu, budú zdanené iba v tomto druhom zmluvnom štáte, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, pokiaľ je táto spoločnosť prepojená so spoločnosťou vyplácajúcou licenčné poplatky cez priamy podiel na majetku vo výške minimálne 25 % počas najmenej dvoch rokov pred výplatou licenčných poplatkov alebo pokiaľ sú obe spoločnosti ovládané treťou spoločnosťou, ktorá má priamy podiel na majetku prvej spoločnosti aj na majetku druhej spoločnosti vo výške minimálne 25 %, počas najmenej dvoch rokov pred výplatou licenčných poplatkov.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

5. Výraz „licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako protiplnenie za použitie alebo za právo na použitie:

   a) akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov alebo filmov, alebo pások, alebo iných prostriedkov obrazového alebo zvukového prenosu,

   b) akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

6. Ustanovenia ods. 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, z ktorého sú licenčné poplatky platené, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia čl. 7 alebo čl. 14 podľa toho, o aký prípad ide.

7. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je rezident tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu takejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

8. Ak, v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, ak by takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy."

Článok 5

1. Doterajší článok 18 (Dôchodky) zmluvy sa prečísluje na odsek 1.

2. Nasledujúci odsek 2 sa dopĺňa do článku 18 (Dôchodky) zmluvy:

„2. Príspevky do dôchodkových fondov alebo iných podobných inštitúcií poskytujúcich dôchodkové zabezpečenie, ktoré sú založené a uznané na daňové účely v jednom zmluvnom štáte, uskutočnené fyzickou osobou alebo v jej mene, ktorá vykonáva nezávislé povolania alebo závislú činnosť v druhom zmluvnom štáte, sa na účely určenia dane splatnej fyzickou osobou a ziskov podniku, ktoré môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, posudzujú v druhom zmluvnom štáte rovnako a podliehajú tým istým podmienkam a obmedzeniam ako príspevky uskutočnené na dôchodkové zabezpečenie uznané na daňové účely v tomto druhom zmluvnom štáte, ak:

a) fyzická osoba nebola rezidentom tohto druhého zmluvného štátu a zúčastnila sa na dôchodkovom zabezpečení bezprostredne pred začatím poskytovania služieb v tomto druhom zmluvnom štáte, a

b) dôchodkové zabezpečenie je uznané príslušným úradom druhého zmluvného štátu ako všeobecne zhodné s dôchodkovým zabezpečením uznaným na daňové účely v tomto druhom zmluvnom štáte."

Článok 6

Odsek 3 článku 24 (Zásada rovnakého zaobchádzania) zmluvy sa nahrádza nasledovným odsekom:

„3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia čl. 9, čl. 11 ods. 8 alebo čl. 12 ods. 8, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr spomenutého zmluvného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok ako dlhy voči rezidentovi skôr spomenutého zmluvného štátu."

Článok 7

Nasledovný odsek 5 sa dopĺňa do článku 25 (Riešenie prípadov dohodou) zmluvy:

„5. Ak,

a) podľa ods. 1, osoba predložila prípad príslušnému úradu jedného zmluvného štátu z dôvodu, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov viedli k jej zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, a

b) príslušné úrady nie sú schopné dosiahnuť vyriešenie prípadu dohodou podľa ods. 2 v lehote troch rokov od predloženia prípadu príslušnému úradu druhého zmluvného štátu,

akékoľvek nevyriešené otázky vyplývajúce z daného prípadu budú predložené na rozhodnutie v arbitrážnom konaní, ak to daná osoba požaduje. Tieto nevyriešené otázky však nie je možné predložiť na rozhodnutie v arbitrážnom konaní, ak o týchto otázkach už bolo rozhodnuté súdom ktoréhokoľvek zmluvného štátu. Ak osoba priamo dotknutá týmto prípadom nesúhlasí so vzájomnou dohodou, ktorá vykonáva arbitrážne rozhodnutie alebo príslušné úrady a osoba priamo dotknutá prípadom sa nedohodnú na inom riešení prípadu v lehote šesť mesiacov odo dňa, keď im bolo rozhodnutie oznámené, arbitrážne rozhodnutie zaväzuje oba zmluvné štáty a bude vykonané bez ohľadu na akékoľvek časové obmedzenie podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto ustanovenia. Zmluvné štáty môžu postúpiť arbitrážnemu senátu, ktorý je zriadený v súlade s ustanoveniami tohto odseku, také informácie, ktoré sú potrebné pre vedenie arbitrážneho konania. Členovia arbitrážneho senátu podliehajú obmedzeniam uvedeným v čl. 25a ods. 2 na zverejnenie informácií, ktoré boli takto poskytnuté."

Článok 8

Nasledovný článok 25a sa dopĺňa do zmluvy:

„Článok 25a

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú také informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vykonávanie či uplatňovanie vnútroštátnych právnych predpisov vzťahujúcich sa na dane podľa tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená čl. 1.

2. Akékoľvek informácie, ktoré zmluvný štát dostal podľa ods. 1, sa budú považovať za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov toho zmluvného štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní, na ktoré sa vzťahuje ods. 1. Uvedené osoby alebo orgány použijú tieto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie však môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na uvedené, informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa môžu použiť na iné účely, ak sa tieto informácie môžu použiť na také účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný úrad zmluvného štátu, ktorý ich poskytol, povolí ich takto použiť.

3. Ustanovenia ods. 1 a 2 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť:

   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré nie je možné získať na základe právnych predpisov alebo v rámci bežného postupu tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, podnikateľské, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

4. Ak jeden zmluvný štát žiada informácie v súlade s týmto článkom, tak druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aby získal požadované informácie aj napriek tomu, že ten druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje pre vlastné daňové účely. Povinnosť ustanovená v predchádzajúcej vete je obmedzená ustanoveniami ods. 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nemajú vykladať tak, že by zmluvnému štátu umožnili zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že sa o tie informácie nezaujíma z vnútroštátnych dôvodov.

5. V žiadnom prípade sa nebudú ustanovenia ods. 3 vykladať tak, že by dovoľovali jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že informácie vlastní banka, iná finančná inštitúcia, príjemca alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú vlastníckych podielov na osobe. Na účely získania takých informácií daňové orgány požiadaného zmluvného štátu majú právomoc vymôcť sprístupnenie informácie podľa tohto odseku bez ohľadu na ods. 3 či akékoľvek protikladné ustanovenia svojich vnútroštátnych právnych predpisov.“

Článok 9

1. Nasledujúce nové odseky 3 a 4 sa dopĺňajú do protokolu k zmluve:

„3. K článkom 10, 11 a 18
V čl. 10 ods. 3 písm. b), v čl. 11 ods. 3 písm. c) a v čl. 18 ods. 2 pojem „dôchodkový fond alebo iná obdobná inštitúcia poskytujúca dôchodkové zabezpečenie“ zahŕňa nasledujúce druhy zabezpečenia a všetky totožné alebo v podstate podobné druhy zabezpečenia vytvorené na základe právnych predpisov prijatých po dátume podpisu tohto protokolu:

a) v Slovenskej republike všetky programy a druhy zabezpečenia podľa

(i) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov,

(ii) zákona č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a

(iii) zákona č. 650/2004 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

b) vo Švajčiarsku všetky programy a druhy zabezpečenia podľa

(i) spolkového zákona o starobnom poistení a poistení pozostalých z 20. decembra 1946,

(ii) spolkového zákona o poistení zdravotne postihnutých z 19. júna 1959,

(iii) spolkového zákona o doplnkovom starobnom dôchodku, dôchodku pozostalých a poistení zdravotne postihnutých zo 6. októbra 2006,

(iv) spolkového zákona o starobnom poistení, o poistení pozostalých a zdravotne postihnutých vyplácanom v súvislosti so zamestnaním alebo samostatne zárobkovou činnosťou z 25. júna 1982, vrátane neregistrovaného dôchodkového zabezpečenia, ktoré poskytuje profesionálne dôchodkové programy, a

(v) foriem individuálne uznaných dôchodkových zabezpečení porovnateľných s profesionálnymi dôchodkovými programami podľa čl. 82 spolkového zákona o starobnom poistení, o poistení pozostalých a zdravotne postihnutých vyplácanom v súvislosti so zamestnaním alebo samostatne zárobkovou činnosťou z 25. júna 1982.

Ďalej sa rozumie, že pojem „dôchodkový fond alebo iná obdobná inštitúcia poskytujúca dôchodkové zabezpečenie“ zahŕňa investičné fondy, trusty alebo nadácie, pričom všetky podiely fondov, trustov alebo nadácií sú ovládané dôchodkovým fondom alebo inštitúciou poskytujúcou dôchodkové zabezpečenie.

4. K článkom 11 a 12

a) Ak v čase vyplatenia úrokov alebo licenčných poplatkov nebola splnená požiadavka minimálneho obdobia ovládania stanoveného v čl. 11 ods. 3 písm. e) alebo čl. 12 ods. 3, a preto daň stanovená v čl. 11 ods. 2 alebo v čl. 12 ods. 2 bola pri výplate zrazená, pričom podmienka minimálneho obdobia ovládania je dodatočne splnená, potom skutočný vlastník úrokov alebo licenčných poplatkov má právo na preplatenie zrazenej dane.

b) Ak Slovenská republika podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov uplatní priaznivejšie zaobchádzanie ohľadom požiadavky minimálneho obdobia ovládania v prípade úrokov alebo licenčných poplatkov vyplácaných prepojenej spoločnosti, ktorá je rezidentom členského štátu Európskej únie, automaticky sa uplatní toto priaznivejšie zaobchádzanie z hľadiska požiadavky minimálneho obdobia ovládania, ak ide o úroky alebo licenčné poplatky vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu prepojenej spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, a to od

dátumu nadobudnutia účinnosti príslušného ustanovenia vnútroštátneho právneho predpisu Slovenskej republiky.“

2. Odsek 3 protokolu k zmluve sa nahradí nasledujúcim novým odsekom 5:

„5. K článku 12

Ak Švajčiarsko v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom nevyberie daň zo zdroja z licenčných poplatkov vyplácaných nerezidentom, Slovensko môže bez ohľadu na ustanovenie ods. 2 zdaniť licenčné poplatky, na ktoré sa vzťahuje ods. 5 písm. b), sadzbou nepresahujúcou 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.“

3. Nasledujúce nové odseky sa dopĺňajú do protokolu k zmluve:

„6. K článku 18 a 19

Rozumie sa, že pojmy „dôchodok“ a „dôchodky“ použité v čl. 18 a 19 sa vzťahujú nielen na pravidelné platby, ale zahŕňajú aj jednorazové platby.

7. K článku 25a

a) Rozumie sa, že zmluvný štát požiada o výmenu informácií, len ak vyčerpal všetky svoje bežné postupy podľa vnútroštátnych právnych predpisov na získanie informácií.

b) Rozumie sa, že kritérium „rozhodných informácií“ pre výmenu informácií sa chápe tak, že ustanovuje výmenu daňových informácií v čo najširšom rozsahu, pričom je zrejmé, že zmluvné štáty sa nemôžu zúčastniť tzv. „rybárskych expedícií“ či žiadať o informácie, ktoré nie sú relevantné z hľadiska daňových záležitostí určitého daňovníka.

c) Rozumie sa, že pri podaní žiadosti o poskytnutie informácie podľa čl. 25a zmluvy daňové orgány žiadajúceho zmluvného štátu poskytnú daňovým orgánom požiadaného zmluvného štátu tieto informácie:

(i) meno a adresa osoby (osôb), u ktorej sa vykonáva zisťovanie alebo kontrola, a ak je to možné, aj ďalšie detaily, ktoré umožňujú identifikáciu osoby, ako dátum narodenia, rodinný stav, daňové identifikačné číslo,

(ii) obdobie, za ktoré sa informácia požaduje,

(iii) vyjadrenie, aká informácia sa žiada vrátane jej druhu a formy, v akej si žiadajúci zmluvný štát želá prijať informáciu od požiadaného zmluvného štátu,

(iv) na aký daňový účel je informácia potrebná,

(v) meno a adresa osoby, o ktorej sa predpokladá, že bude mať žiadané informácie.

Keďže tento odsek obsahuje dôležité procesné požiadavky zamerané na zabezpečenie, aby sa nevyskytovali prípady „rybárskych expedícií“, body (i) až (v) sa musia vykladať tak, aby nebránili efektívnej výmene informácií.

d) Rozumie sa, že čl. 25a zmluvy neukladá povinnosť zmluvným štátom vymieňať si informácie automaticky alebo spontánne.

e) Rozumie sa, že v prípade výmeny informácií sa uplatňujú správne a procesné predpisy týkajúce sa práv daňovníkov ustanovených v požiadanom zmluvnom štáte pred poskytnutím informácie žiadajúcemu zmluvnému štátu. Ďalej sa rozumie, že cieľom tohto ustanovenia je, aby daňovníkovi zaručilo spravodlivý proces a aby nebránilo či nevhodne neodďaľovalo postup výmeny informácií.“

Článok 10

1. Tento protokol, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi oboch zmluvných štátov. Oba zmluvné štáty si písomne oznámia, že boli splnené ústavné podmienky, ktoré sú v oboch zmluvných štátoch potrebné pre nadobudnutie platnosti tohto protokolu.

2. Tento protokol nadobudne platnosť 30 dní od dátumu neskoršieho oznámenia a vykonáva sa:

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy vyplatené alebo pripísané nerezidentom od 1. januára roka nasledujúceho potom, ako tento protokol nadobudne platnosť,

b) v prípade ostatných daní ukladaných za zdaňovacie obdobia začínajúce sa od 1. januára roka nasledujúceho po nadobudnutí platnosti tohto protokolu,

c) v prípade čl. 8 a čl. 9 ods. 7 tohto protokolu, na žiadosti podané odo dňa nadobudnutia platnosti tohto protokolu:

(i) v prípade informácií uvedených v čl. 25a ods. 5 zmluvy na informácie, ktoré sa týkajú dátumu začínajúceho sa od 1. dňa mesiaca bezprostredne nasledujúceho potom, ako tento protokol nadobudne platnosť, a

(ii) v ostatných prípadoch na informácie týkajúce sa zdaňovacích období začínajúcich sa od 1. januára roka nasledujúceho potom, ako tento protokol nadobudne platnosť.

Článok 11

Tento protokol zostane v platnosti po dobu platnosti zmluvy.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení podpísali tento protokol.

Dané v Bratislave 8. februára 2011 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, nemeckom jazyku a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rozdielnosti výkladu slovenského a nemeckého textu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Ivan Mikloš v. r.

Za Švajčiarsku konfederáciu:

Christian Martin Fotsch v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.